

[Camre]

salen der beflitter sig på at gøre. For det andet vil jeg sige, at det er interessant, at hr. Bilgrav-Nielsen nu vil knytte så detaljerede bemærkninger til noget, som aldrig nogen sinde har set dagens lys i form af forslag fra regeringen. Jeg ved godt, at der var masser af embedsmandsnotater, som blev halet op af papirkurven, men de blev ikke fremsat som socialdemokratiske forslag i den form.

Ja, så må jeg vist have lov til at gemme resten af bemærkningerne til næste runde.

Bollmann (CD):

Da vores ordfører i denne sag er blevet forhindret, skal jeg på CDs vegne knytte nogle enkelte kommentarer til finanslovsforslaget.

Det første, jeg vil gøre, er at rose regeringen og dermed selvfølgelig finansministeren for, at han kan præsentere et budget, der er i balance. Det er noget, vi ikke har været vant til her i Danmark i mange år og i de senere år vel heller ikke mange steder i udlandet, så det i sig selv synes jeg er rosværdigt.

Jeg vil gerne knytte en enkelt kommentar til hr. Camres bemærkninger. Selvfølgelig vil vi i CD heller ikke løbe fra, at vi har haft et samarbejde med Socialdemokratiet i mange år, men så vidt jeg husker, var det Socialdemokratiet selv, der gav op.

Det er, ligesom om regeringens succes på en række områder er noget, der er kommet fra udlandet, mens de uheldige ting er noget, der kommer herfra. Så så vidt jeg kan se, har hr. Camre og Socialdemokratiet ikke selv troet på, at der var nogle ting, der var ved at vende dengang, for hvis man havde troet på det, så havde man vel ikke givet op.

Vi ved, at der foreligger en lang række problemer med ændringsforslag, korrektioner osv., og jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i detaljer med nogen af dem. Men det er klart, at vi vil gøre, hvad vi kan for at få færdigbehandlet finanslovsforslaget på en rimelig og god måde.

Arne Bjerregaard (KRF):

Lad mig først sige, at jeg ikke skal blande mig i den megen snak om skattetryk og finanslovsforslagets specielle indtægter før og nu, fra den tidligere regering til denne. Jeg mener, jeg tør sige, at jeg på disse områder ikke har skiftet holdning. Hvis man i øvrigt i

dette Ting så mere på, hvorledes vi skulle løse vores problemer, som stadig væk er enorme, i stedet for at beskyldte hinanden for uduelighed til den ene og den anden side, så kunne vi måske i fællesskab gøre det lidt bedre for de borgere, som vi trods alt er sat til at gøre det så godt som muligt for.

Lad mig sige om finanslovsforslaget, at det jo er et væsentligt lovforslag, og at jeg som andre synes, at en debat om dette væsentlige lovforslag ved første behandling er rimelig og i grunden mere rimelig end en stor debat om små og næsten ubetydelige lovforslag.

Finanslovsforslaget bærer selvfølgelig præg af den førte politik igennem årene og selvfølgelig det foregående år, og det afstikker rammerne for den fremtidige økonomiske politik. Jeg må fremføre, som det så tit er fremført, at dansk økonomi i øjeblikket bygger og i de senere år har bygget på tre væsentlige hovedelementer, nemlig en fast indkomstpolitik, en stram finanspolitik og en fast kronkurs. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at den socialdemokratiske regering i sin tid også søgte i alt fald at føre indkomstpolitik og en stram finanspolitik for at rette op på den økonomiske situation.

Kristeligt Folkeparti er og var enig i, at disse tre elementer er og var nødvendige i den generelle økonomiske politik, fordi de bl.a. er forudsætningen for, at vi kan forbedre vores konkurrenceevne og dermed øge eksporten og dermed igen produktionen og beskæftigelsen. Kun ved den aktivitetsøgning er der mulighed for igen at skabe ligevægt såvel på betalingsbalancen som på statsfinanserne. Jeg skal selvfølgelig ikke her undlade at erkende, at den faste krone isoleret set har forringet konkurrenceevnen, idet kronen faktisk er blevet revalueret. Men set i sammenhæng med de andre områder er en bevidst kronkurspolitik en forudsætning for, at de andre komponenter i den økonomiske politik kan fastholdes over en længere periode.

Finanslovsforslaget viser, at den økonomiske politik er lykkedes, i alt fald for så vidt angår beskæftigelsen og statsfinanserne. Beskæftigelsen har vist en markant fremgang, og det årlige underskud på statsfinanserne er i indeværende år vendt til et overskud.

Når vi er kommet så vidt, at vi får et, om end mindre, overskud på statsfinanserne, så hører vi fra forskellig side, at nu har vi et rimeligt krav på en øgning af de offentlige